

Közérdekű kérdések:

Hogyan kell jelentkezni az általános iskolák esti vagy levelező oktatására?

Az új iskolaév megkezdése előtt számos üzem munkást, szövetkezeti paraszto és más foglalkozású dolgozó embert érdekel, hogy miként vehet részt az általános iskolák esti, vagy levelező tagozatainak oktatásában, miként jelentkezhet ezekbe az intézményekbe hiányos általános iskolai végzettségének megszüntetéseért. Ezért idejében tájékoztatjuk olvasóinkat arról, hogy miként történik a jelentkezés és a szegedi városi tanács művelődésügyi osztálya milyen formában szervezi meg számukra az esti, vagy levelező oktatást.

Azok, akik most kívánnak bekapcsolódni az általános iskolai esti, vagy levelező oktatásba, vagy ilyen tagozaton folytatják tanulmányaikat, legkésőbb szeptember 1-ig jelentkezzenek a lakóhelyük szerinti illetékes általános iskolák igazgatóságánál. Szeged területén valamennyi körületben egy-egy általános iskola szervezi a felnőttek oktatását, mégpedig az I. körületben a Gutenberg utcai leányiskola, a II. körületben a Szilléri sugárúti általános iskola (idén azonban a II. körületieknek a rókusai iskolában kell jelentkezniük), a III. körületben pedig a Hámán Kató általános iskola. Azok, akik már megkezdett tanulmányaikat folytat-

ják az általános iskola esti vagy levelező tagozatán, ezt a szándékukat olyformán jelentsek be, hogy tanulmányi értesítőjüket vigyék be, vagy küldjék el az illetékes iskolába. Akik most kezdik tanulmányaikat, jelentkezési lapot kérjenek az iskola igazgatóságától és azt kitöltve, az üzem, igazolás rávezetésével juttassák vissza ugyanoda, hogy a tanulócsoporthoz beosztásánál, a tankönyvrendelésnél, és egyéb szükséges adminisztrációs munkánál, nyilvántartásnál figyelembe tudják venni őket.

Azok az osztályok, amelyek az elmúlt években a különböző üzemekben működtek, idén is ott folytatják tanulmányaikat. Az ezekben az évfolyamokban résztvevő dolgozókra is vonatkozik azonban a jelentkezési kötelezettség fentebb ismertetett formája.

Az általános iskolák esti és levelező tagozatainak szerzett bizonyítványok egyenlő értékűek a hasonló iskola nappali tagozatának bizonyítványával és középiskolai továbbtanulásra jogosítanak. Ezekben az iskolatípusokban bárki kérheti felvételét, aki még nem rendelkezik az általános iskola nyolc osztályának megfelelő végzettséggel.

Teljesítették első félévi tervüket a szegedi tanácsi vállalatok

Ülésezett a városi tanács végrehajtó bizottsága

Szeged megyei jogú városi tanácsának végrehajtó bizottsága tegnap, kedden délelőtti ülést tartott. Az ülés első napirendi pontjaként Biczó György, a végrehajtó bizottság elnöke beszámolt a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról, valamint a v. b. vezetőinek a két ülés között tett fontosabb intézkedéseiről. Utána Nagy Miklós, a pénzügyi osztály vezetőjének beszámolója alapján a tanácsi vállalatok első félévi eredményeinek, valamint 1961 első félévi költségvetésének megtárgyalására került sor. Mint a beszámolóból kitudt.

1961 első félévében — három vállalat kivételével — valamennyi szegedi tanácsi vállalat teljesítette termelési, illetve szolgáltatási tervét.

Igy a tanácsi vállalatok egészében 102,1 százalékra teljesítették félévi tervüket. Különösen jó eredményt értek el az első félév során a kereskedelmi és a kommunális vállalatok. Elmaradt a Bútor- és Hangszerkészítő Vállalat, amely 98,7 százalékra, az Áhna- és Gyógyvíz Vállalat, amely 97,3 százalékra és a Magfeldolgozó és Vegyeszeti Vállalat, amely 95,3 százalékra teljesítette csak tervét.

A tanácsi vállalatok munkáját vizsgálva

a vita során több javaslat, észrevétel hangzott el. Így például a végrehajtó bizottság tagjai javasolták, feltétlenül meg kellene vizsgálni a tervteljesítésben elmaradó három vállalat munkáját, mivel hosszabb ideje sok gondot okoznak már a tanácsnak. E javaslatból később határozat is született.

Az első félévi költségvetési beszámolóját tárgyalva megállapították, hogy a felújítási munkák végzésében elmaradás van. Felhívták a figyelmet a város fokozottabb tisztántartására is, arra, hogy a célra biztosítani kell megfelelő költségvetést, mert jelenleg az utca- és tisztántartása nincs megfelelően biztosítva.

Tárgyalt a végrehajtó bizottság a város közbiztonságának további korszerűsítéséről is.

A lámpahelyek száma ebben az évben mintegy ötszáz darabbal emelkedik városunkban. Így például végig neonosítják az Április 4 útját.

A végrehajtó bizottság ülésén beszámoltak arról is, hogy a munkásosztály kulturális színvonalának emelését célul tűző pártfelfogást végrehajtása érdekében az üzem munkások körében

jelentős munka folyik, hogy minél több dolgozó tanuljon tovább.

Hét üzemből, egy termelőszövetkezetből és kilenc egyéb munkahelyen összesen 16 kihelyezett általános iskolai tanulócsoporthoz működik. A dolgozók középiskoláiba beiratkozottak száma idén az előző évekhez hasonlóan mintegy 780 fő.

Gimnáziumaink gazdasági lehetőségeikhez képest kellően felszerelték és berendezték oktatóműhelyeiket.

Van-e elég víz az Irinyi János utcában?

Egy petőfitelepi panasz furcsaságairól

A panaszos levél, amelyet a szegedi-petőfitelepi Irinyi János utca lakói írtak alá, már eljutott nemcsak a II. körületi és a városi tanácshoz, hanem a Magyar Rádió és Televízió levelezési osztályára is. Ez azt bizonyítja, hogy a panaszosok nem sajnálják a fáradságot, ha bajuk-gondjuk orvoslásáról van szó.

Az illetékesek válasza

A panasz lényege az, hogy hiába van közkifolyó az Irinyi János utcában, mert a víz nem folyik, csak nagyon ritkán, akkor is inkább cseperegés. A levél írói arra kéri az illetékeseket, hogy vessék be a magányosmásvíz vizet az utcába, vagy ha ez nem lehetséges, fúrjanak még egy artézi kutat, amely az Irinyi János utca és környéke lakóit látna el ivóvízzel.

Az illetékesek: Lacsnai Mihály, a II. körületi tanács végrehajtó bizottságának elnöke és Domaházi Antal, a Szegedi Víz- és Csatornaművek igazgatója. Mi az ő véleményük a petőfitelepek, az Irinyi János utca lakóinak panaszáról.

A múlt év májusában fúrattunk éppen a Petőfitelepen egy perccenként 1000 liter vizet adó artézi kutat — mondotta Lacsnai Mihály. — Azóta perccenként ezer literrel több ivóvíz jut a telep lakói, s éppen az Irinyi János utca és környéke lakóinak számára, mint jutott azelőtt.

Mikor apad el a víz?

Dehát van, vagy nincs vízhiány akkor az Irinyi János utcában? Keil, hogy legyen, mert ok nélkül azért csak nem írták volna meg levelüket az utca lakói.

A kérdésre a helyszínen kaptunk választ. Mert amikor délelőtti 10 óra tájban mi a közkifolyó csapját megnyitottuk, a csőből minden

Német Fórum

VIII. A PUSKAPOROS HORDÓ

Nyugat-Berlin, és általában a berlini helyzet nemrég még olyan volt, mint egy nyitott puskaporos hordó, amely körül közveszélyes náci öröklök sétálgatnak kihívóan — égő fátylakkal. Ebből a barlangból kiindulva a titkoszolgálat minden módon megpróbált behatolni a szocialista tábor országaiba — s a lényegében nyitott határ ehhez még külön segítséget is jelentett számára. Berlinben ui. a forgalom teljesen szabad volt, csak utca választott el egymástól két külön, fejlődésben ellentétes gazdasági és politikai rendszert, a föld alatt, a gyorsvasúton pedig még ez a jelképes határvonal is eltűnt. Ennél optimálisabb helyzetet még nem szűlt a történelem kék-mek, spekulánsok, dezertőrök számára.

A nyugati kémszervezetek, amelyek főhadiszállásul választották Európában Nyugat-Berlint, nemcsak hírszerzéssel foglalkoznak, hanem emberkereskedéssel, szabotázzsal, gyújtogatással és mindenféle gengsztergéssel, a méreggel való gyilkolástól a rendőrszem lelovásáig. Tevékenységük az amúgyis kiélezett helyzetet a végsőkig feszítette.

Az NDK-kormány ennek ellenére igen türelmes volt, s megértéssel járult hozzá a Nyugat-Berlin szabad státuszát kezdeményező szovjet javaslatához. Mivel a nyugati hatalmak nem akarják elismerni, hogy Nyugat-Berlin az NDK-hoz tartozik, az NDK-kormány hajlott bizonyos kompromisszumra, s új álláspontot helyezkedett. E szerint Berlin nyugati fele

sem lehet katonai támaszpont — de lehet szabad város; megtarthatja jelenlegi társadalmi berendezkedését, csak egyetlenegy fő argumentumot szükséges leszögezni: demilitarizált város legyen!

A legutolsó javaslat szerint a Szovjetunió is egyetért azzal, hogy a jelképes csapatkontingensek ottmaradjanak — de ezek eredeti, békés rendeltetésüket szolgálják. Az NDK és a Szovjetunió ilyen esetben maga garantálja Nyugat-Berlin függetlenségét, szuverenitását, új státuszát.

Bonn emiatt nagyon ideges, mert attól tart, hogy számára legértékesebb, kalandorpolitikájához legszükségesebb támaszpontját veszíti el, és sajnos, ebben igen érdekeltté váltak az összefonódás és a külpolitikai irányzat miatt a nyugati nagyhatalmak is, de mindeketől az Egyesült Államok tökések körei is, amelyek teljesen összefonódtak a nyugatnémet konszernekkel.

Felmerül a kérdés: a nyugat-berliniek mit szólnak ehhez? Ok vajon nem tudnak erősebben síkraszállni városrészük szabad státuszáért? A kérdés azonban így igen irreális. Nyugat-Berlin Bonn teljes mértékben saját képére gyúrta, másrészt a főváros kettőssége, a most letűnt állapot gazdaságilag igen kedvezett, a nyugatberlinieknek.

E visszas helyzet rendezését is elősegítene a német békeszerződés megkötése, hiszen annak értelmében az NDK joga lenne mindenféle ellenőrzés — szárazföldön, vízen, levegőben. De ez az, ami ellen nagy lármával tiltakoznak Bonnból, hiszen ez egyszersmind az NDK diplo-

máciai elismerését is szükségessé teszi, ami nagy gombóc a bonni kormányznak. Megértés, s a tárgyalási készség legkisebb jelenléte helyett, most fenyegetőznek. Azt mondják, hogy ha az NDK ilyen jogokat akar életbe léptetni, az elkerülhetetlenül háborút jelent. A közlekedés 95 százaléka már most is az NDK ellenőrzése alatt van, csak a fennmaradó 5 százaléka van szó a gyakorlatban, amely azonban katonai szállításokat érint. Emiatt bele-mennek egy újabb háborúba?

Ilyen, Hitlerre emlékeztető hangvételű politikai kinyilatkoztatásokat sugároz a nyugatnémet rádió és televízió: »Páncélosokkal kell utat törni Berlinhez!« — pedig nem Berlin, hanem a berlini támaszpont miatt jajgatnak.

Berlin szabad státuszának megteremtéséből semmiféle kár nem származna sem a nyugat-berlini polgároknak, sem a német nép egészének. Ki várhatja el egy néptől, hogy töle idegen érdekekért háborús körök számitásaiért örök izgalomban éljen, lemondjon nyugalma-ról, életének békességéről?

Az egyszerű nyugatnémet állampolgár, akinek józanságát nem fertőzte meg a bonni propaganda, az érvek hatására belátja a berlini helyzet tarthatatlanságát, s azt, hogy a puskaporos hordót el kell földelni, hiszen a háború sebet még most is orvoslásért kíldoznak Berlin testén is. Számos olyan munkás, aki Nyugat-Berlinben dolgozott, korábban is, kifejezte azt a készséget, hogy szívesen megszűnteti kétlakúságát, csak rendezzék a fővárosban uralkodó zűlög viszonyokat. Ugyanígy megértéssel, a szükségszerűség felismerésének hatása alatt nyilatkoztak a német fórumokon a nyugatnémet vitaközpontok is. Egyáltalán nem túl-zás tehát látni, hogy a német közvélemény »pozitív sa-rok«-ekben a feszültségben — s a megoldás csak a revansizista bonni körök érdekein érdekes.

Azóta, hogy Németországban jártam, az NDK minisztertanácsának intézkedését vehettük tudomásul megelégedéssel idehaza is. Ez az intézkedés a háború örült megszállottjainak kezéből kivezte a gyújtogatás eszközeit és elvágta a számukra legfontosabb gyújtószinórát Berlinben. Berlin pedig nyugodt azóta is, él, dolgozik, és szabadabban lélegzik, mint háború utáni történelmében bármikor.

Simon István

Jövőre ismét lesz nyári időszámítás?

A Nehézipari Minisztérium kollégiuma kedden megvitatta a villamosenergia iparág tervezetét az 1961—1962. évi őszi-téli villamosenergia csúcsterhelési időszakra való felkészülésről. A tavalyi csúcshoz képest az idén decemberben hideg idő esetén körülbelül 120 megawatt teljesítmény-többletre lesz szükség. Erről részben az új erőművek újabb gépegységeinek üzembehelyezésével, részben a nagyjavítások gyors befejezésével gondoskodnak.

Utastították a villamosenergia iparágat, dogozzon ki javaslatot a nyári időszámítás jövő évi bevezetésére. A nyári időszámítás bevezetését 35—40 megawatt villamosenergia-teljesítmény várható megtakarítása indokolja.

Papp Lajos

Társadalmi munka — akadályokkal

Beszámolt a Dél-Magyarországról a lelkes munkáról, melyet sok száz szegedi dolgozó végzett a József Attila sugárúton. Hamarosan újabb társadalmi munkaakciók indulnak, a többi között például az újszegedi Bérkert utca burkolatfelbontásánál.

A lelkes társadalmi munkásokat azonban a József Attila sugárúton két kellemetlen meglepetés is érte. Tudvalevő, hogy a közsélfalás, a homokrakodás szennyel-piszokkal jár. Udvariasan megkérték például Lelsznik Ferencné, aki a Szent György téren házfelügyelő: engedje meg, hogy kezét moshassanak, tisztálkodhassanak munka után az önkéntes segítők. A Dózsa György iskola portáshoz is fordultak hasonló kérelemmel, de sem ő, sem pedig a Szent György téri házfelügyelő nem

volt hajlandó erre az apró szívességre. Az iskola gondnoka még azt is kijelentette, hogy »nem hajlandó ug-rálni«.

Nos, az aszfaltozás előkészítése a megígért határidőre befejeződött. A nagy hőségben és a hűvösebb napokon is volt azért otthonuk a társadalmi munkásoknak, az Erdészeti Technikum jóvoltából, amely készségesen adott helyet. Sőt, még belesegített a burkolatszedésbe és a szállításba is — megértve az akció jelentőségét. Több környékbeli lakói is jó kedvvel dolgozott — csak az bántott sok társadalmi munkást, hogy két helyen is megtagadták tőlük ezt az apró emberi szívességet, holott éppen a József Attila sugárútnaknak elsőrendű érdekük, hogy minél hamarabb korszerűsítsék az útvonalat.